

Posredni davek

V Sloveniji se davki delijo na **neposredne** in **posredne** davke. **Posredni davki** so tisti, ki jih država pobira prek posrednikov, običajno podjetij, in ne neposredno od končnih potrošnikov. Med glavne posredne davke v Sloveniji spadajo:

1. **Davek na dodano vrednost (DDV)**: Splošni davek na potrošnjo, ki se obračunava v vseh fazah proizvodnje in prodaje blaga ter storitev. Končni potrošnik nosi davčno breme, vendar DDV v imenu države pobirajo podjetja, ki prodajajo blago ali storitve.
2. **Trošarine**: Posebni davki na določene izdelke, kot so alkoholne pijače, tobačni izdelki, energenti in električna energija. Trošarine so vključene v ceno teh izdelkov, končni potrošnik pa jih plača ob nakupu.
3. **Davek na promet nepremičnin**: Davek, ki se plačuje ob prodaji nepremičnin. Plačnik davka je prodajalec, vendar se davčno breme pogosto prevali na kupca prek prodajne cene.
4. **Carine**: Davki na uvoz blaga iz tretjih držav. Uvoznik plača carino, ki je vključena v končno ceno izdelka, kar pomeni, da jo posredno plača končni potrošnik.

Kriterij za opredelitev davka kot posrednega v Sloveniji je torej način pobiranja davka, kjer davčno obveznost formalno izpolni posrednik (npr. podjetje), medtem ko davčno breme dejansko nosi končni potrošnik. Posredni davki so običajno vključeni v ceno blaga ali storitev, kar pomeni, da jih potrošniki plačajo ob nakupu, ne da bi se tega vedno zavedali.

Davek na dodano vrednost (DDV) je **posredni davek**, ker ga končni potrošnik ne plača neposredno državi, temveč ga država pobira preko posrednikov, tj. podjetij, ki prodajajo blago ali storitve. Ključni razlogi, zakaj DDV spada med posredne davke, so naslednji:

1. **Plačilo davka prek trgovcev ali ponudnikov storitev**
Podjetja (prodajalci) vključijo DDV v ceno blaga ali storitev, ki jih prodajajo. Ko potrošnik plača za blago ali storitev, DDV ni neposredno nakazan državi, temveč ga najprej prejme podjetje, ki ga nato naknadno prenese državi.
2. **Prenos davčnega bremena**
DDV je zasnovan tako, da davčno breme nosi končni potrošnik, čeprav davek formalno plačujejo podjetja. To pomeni, da so podjetja zgolj posredniki med končnim kupcem in državo.
3. **Neosebni značaj obdavčitve**
DDV se ne obračunava na podlagi osebnih okoliščin posameznika, temveč na podlagi porabe. Davčna stopnja je določena za vse enako, ne glede na dohodek ali premoženje posameznika.
4. **Stopnjevitost sistema DDV**
DDV se obračunava na vsakem koraku proizvodno-distribucijske verige (dodana vrednost), pri čemer se podjetja medsebojno poravnava za vstopni DDV. Vse to poteka, preden se davek dokončno prevali na končnega potrošnika.
5. **Razlika med neposrednimi in posrednimi davki**
Neposredni davki (npr. dohodnina, davek na dobiček) se obračunavajo neposredno glede na dohodek ali premoženje zavezanca in jih zavezanci plačujejo sami. Posredni davki, kot je DDV, pa so vezani na porabo in jih država pobira posredno preko transakcij.

Zaključek

DDV je posredni davek, ker ga država ne pobira neposredno od končnega uporabnika, temveč ga pridobi prek podjetij, ki delujejo kot posredniki v sistemu obdavčitve.